

15

ROMANIA
CURTEA DE APEL PLOIESTI
SECTIA COMERCIALA SI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR. 7009/42/2006

DECIZIA NR. 64

Ședința publică din 18. ianuarie 2007

Președinte – Valentin Niță

Judecători - Alexandrina Urlețeanu

Maria Pohoată

Grefier - Mirela Costache

Pe rol fiind soluționarea recursului formulat de reclamanta **SC**, cu sediul în , str. nr. judetul , prin reprezentantul său legal împotriva sentinței nr. din pronunțată de Tribunalul Prahova, în contradictoriu cu pârâta **D.G.F.P. Prahova**, cu sediul în Ploiești, str. Aurel Vlaicu nr. 22 judetul Prahova.

Recursul este timbrat cu taxă judiciară de timbru în valoare de lei prin anularea chitanței nr. și anularea timbrelor judiciare de lei.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns recurenta-reclamantă **SC** reprezentat de avocat , lipsind intimata-pârâtă **D.G.F.P. Prahova**.

Procedura completă.

S-a făcut referatul cauzei de grefierul de ședință, după care,

Avocat având cuvântul pentru recurenta-reclamantă, menționează că nu are cereri de formulat și că dosarul se află în stare de judecată.

Curtea, luând act că recurenta nu are cereri de formulat, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbaterea recursului.

Avocat având cuvântul pentru recurenta-reclamantă, susține că, în mod greșit instanța de fond a respins ca neîntemeiată acțiunea reclamantei, deoarece aceasta este dovedită cu raportul de expertiză întocmit în cauză și din care rezultă că pe nedrept baza de impozitare a fost majorată cu suma de lei.

Această sumă reprezintă diferența de amortizare între amortizarea accelerată și amortizarea lineară - considerată de organul de control ca fiind înregistrarea contabilă legală-, însă asupra căreia expertul contabil a arătat că societatea a procedat corect utilizând amortizarea accelerată, având ca drept temei legal art. 11 alin 1 și 7 din Legea nr. 414/2002, prin care se dă dreptul societăților comerciale de a folosi metoda amortizării accelerate în cazul achiziționării de mijloace fixe în sistem leasing.

Solicită admiterea recursului, modificarea în tot a sentinței în sensul admiterii acțiunii conform raportului de expertiză contabilă întocmit în cauză.

CURTEA :

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului Prahova sub nr. [redacted], reclamanta SC [redacted] a solicitat anularea Deciziei nr. [redacted] emisă de D.G.F.P. Prahova prin care s-a respins contestația împotriva Raportului de inspecție fiscală din data de [redacted], încheiat de D.C.F. Prahova sub nr. [redacted] și a Deciziei de Impunere nr. [redacted], suspendarea executării în ceea ce privește obligațiile de plata impozitului pe profit, dobânzilor și penalităților de întârziere aferente, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei. În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că prin contestația nr. [redacted] au fost contestate măsurile privitoare la impozitul pe profit cuprinse la pct.3.1 din cap. III din Raport și datele privitoare la impozitul pe profit, dobânzi și penalități de întârziere din Decizia de impunere, respectiv impozitul pe profit în sumă de [redacted] RON, dobânzi de [redacted] RON și penalități de întârziere de [redacted] RON, cu mențiunea ca diferențele suplimentare mai sus arătate, provin din ajustarea nejustificată a bazei de impozitare cu suma totală de [redacted] lei, majorare ce are la bază două operațiuni de aprovizionare bunuri făcute de societate în perioada [redacted], considerate în mod nejustificat nedeductibile, respectiv : în luna noiembrie [redacted], societatea a achiziționat cantitatea de [redacted] Kg, grâu în valoare totală de [redacted] lei de la diverse persoane fizice care au arendat suprafețele de terenuri agricole pe care le dețineau, către S.C. [redacted] SRL, cu mențiunea ca produsele proprietatea persoanelor fizice, au fost preluate de la societatea unde se aflau depozitate și unde societatea avea evidența cantităților de produse agricole cunoscute fiecărei persoane fizice ce avea terenurile date în arendă pentru confirmarea vânzării produselor agricole aparținând persoanelor fizice, pe borderourile de achiziții întocmite pe numele persoanelor fizice, s-a aplicat ștampila cu antetul S.C. [redacted] SRL, de unde și confuzia că produsele agricole au fost cumpărate de la societate fără documente legale de proveniență, în realitate produsele agricole au fost cumpărate de la persoanele fizice menționate în borderouri și nu de la societate, așa cum de altfel rezultă și din borderourile respective.

În anii 2000, 2001, societatea a achiziționat diverse bunuri, în valoare totală de [redacted] lei de la diverse firme ce își desfășoară activitatea în angourile din București, pe bază de facturi fiscale legal întocmite cu toate datele de identificare ale firmelor respective, înregistrate în mod corespunzător în contabilitatea proprie. Organul de control, apreciind că datele înscrise în cuprinsul facturilor sunt nereale, a considerat că toate aceste aprovizionări făcute pe baza de facturi fiscale, sunt nedeductibile. Opinia organului de control este total eronată, deoarece firmele de la care s-au făcut achizițiile de bunuri, funcționau în angouri, respectiv în locuri autorizate de autorități, posedau la vedere autorizațiile de funcționare, vindeau bunuri aflate în circuitul civil și au emis documente legale de livrare. Faptul că datele din cuprinsul facturilor nu concorda cu datele din evidența Ministerului de Finanțe, nu poate conduce la concluzia că au efectuat un comerț nelegal, deoarece nici un cumpărător nu are obligația să verifice legalitatea funcționării firmelor angouri și nici compararea datelor înscrise de vânzător în facturi cu datele din dosarul de funcționare a firmelor respective, fiind problema autorităților să depisteze și să elimine din circuitul economic pe comercianții care nu sunt legal autorizați.

Reclamanta a precizat în finalul acțiunii că din baza de impozitare suplimentară de lei se impune scăderea sumei totale de lei (+ lei), pe motivul legalității deductibilității sumei de lei și respectiv lei și implicit a impozitului pe profit aferent acestor sume, dobânzilor și penalităților de întârziere aferente.

Prin sentința nr. din Tribunalul Prahova a admis în parte acțiunea, a anulat în parte Decizia nr. în parte Raportul de inspecție fiscală din și în parte Decizia de impunere în ce privește plata impozitului de profit, dobânzi și penalități, a constatat că reclamanta are de achitat cu titlu de impozit pe profit suplimentar suma de ROL la care se vor calcula dobânzi și penalități de întârziere.

Prin decizia nr. din Curtea de Apel Ploiești a admis recursul declarat de pârâtă, a casat sentința nr. și a trimis cauza spre rejudecare.

Instanța de recurs a reținut că reclamanta a contestat suma totală de lei, reprezentând lei impozit profit, lei dobânzi și lei penalități, iar în raportul de expertiză se face referire la sume care nu au făcut obiectul raportului de inspecție fiscală și deciziei de impunere.

Astfel, suma de lei nu a fost stabilită prin raportul de inspecție fiscală și totodată nu se regăsește nici în decizia atacată, suma de lei nu îndeplinește condițiile de deductibilitate fiscală deoarece borderoul de achiziție nu poate fi considerat document justificativ și nu se justifică reținerea prin sentința recurată doar a sumei de ROL ca impozit suplimentar în ceea ce privește suma de lei s-a stabilit ca pentru aceasta nu au fost stabilite influențe fiscale, suma nefiind inclusă nici în decizia de impunere astfel că, nu se justifică reținerea în raportul de expertiză. A dispus refacerea raportului de expertiză care să aibă în vedere sumele care au făcut obiectul raportului de inspecție și a deciziei de impunere.

Cauza a fost reînregistrată la Tribunalul Prahova la nr. Tribunalul Prahova, rejudecând cauza după casare, a pronunțat sentința nr. din prin care a respins ca neîntemeiată acțiunea reclamantei. Pentru a pronunța această sentință instanța a reținut că atât din contestație cât și din cererea de chemare în judecată rezulta în mod evident că reclamanta contestă și își bazează întreaga motivație pe legalitatea deductibilității sumelor de lei și respectiv lei.

Cu privire la suma de lei, instanța a reținut că Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de și prin Decizia de impunere nr. din data de nu au fost stabilite obligații fiscale, întrucât datele solicitate Activității de Control Fiscal București în timpul controlului prin adresa nr. referitoare la societățile comerciale ce au emis facturile fiscale aferente acestor cheltuieli, nu au fost comunicate până la definitivarea inspecției fiscale. Astfel, diferența de impozit pe profit stabilită la control în sumă de lei, nu este influențată și de cheltuiala contestată în sumă de lei, în același sens concluzionând și raportul de expertiză efectuat în cauză, reclamanta având posibilitatea de contestare a

acestei sume numai în momentul în care vor fi stabilite diferențe de impozit ca urmare a contestării ca nedeductibile a acestei sume.

Despre cealaltă sumă de [redacted] lei, instanța a reținut că o cantitate de [redacted] Kg grâu, în sumă de [redacted] lei a fost înregistrată în contabilitate având document justificativ borderoul de achiziție prevăzut de O.M.F. nr. 425/1998 pentru aprobarea Normelor metodologice de întocmire și utilizare a formularelor tipizate, comune pe economie, care nu au regim special, privind activitatea financiară și contabilă, precum și a modelelor acestora și Nota de recepție și constatare de diferențe, fără număr, din daa de [redacted], și nu factura fiscală cum prevăd dispozițiile legale în materie.

Expertiza concluzionează în acest sens, că societatea datorează impozit pe profit în sumă de [redacted] lei ([redacted] lei x 25 %), [redacted] lei dobânzi și [redacted] lei penalități conform constatărilor organelor de control, documentele prezentate neconstituind documente justificative.

Aprovizionarea de la o persoană juridică trebuie să fie reflectată într-o factură fiscală și nu în borderou de achiziție, formular care nu are regim special și care se utilizează numai în cazul aprovizionărilor de la persoane fizice, document care nu îndeplinește cerințele documentului justificativ în sensul prevederilor art.6 din Legea contabilității nr. 82/1991.

Singurul document de vânzare a mărfurilor de către o societate comercială este „factura” sau „factura fiscală”. Astfel, se constată că persoana juridică furnizoare. SC [redacted] nu a emis pentru vânzarea cantității de [redacted] Kg grâu, documentul justificativ care este factura fiscală, ci un alt document, borderou de achiziție, care nu îndeplinește condiția de document justificativ (în acest caz) conform prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991 și O.M.F.P.L nr. 425/1998.

Împotriva sentinței a declarat recurs societatea reclamantă, susținând că sentința este nelegală.

S-a arătat că expertiza contabilă efectuată în dosarul de fond a avut ca obiective să stabilească dacă operațiunile de aprovizionare diverse bunuri efectuate în perioada [redacted], considerate de către organul de control nedeductibile, îndeplinesc condițiile legale pentru a fi înregistrate în contabilitate drept cheltuieli deductibile din punct de vedere fiscal și dacă operațiunile de aprovizionare a diverse bunuri efectuate în aceeași perioadă, considerate de către organul fiscal nedeductibile s-au făcut pe bază de documente legale și dacă operațiunile respective sunt corect înregistrate în contabilitatea proprie.

Recurenta susține că, deși expertul a considerat că suma de [redacted] lei este nedeductibilă fiscal, în timp ce diferența de [redacted] lei este deductibilă conform art. 11 al. 1 și 7 din Legea nr. 414/2002.

S-a susținut de către recurentă, că numai în fața instanței și numai prin expertiza contabilă s-a descoperit eroarea de impozitare, așa încât în mod greșit instanța de fond a soluționat cauza numai prin prisma contestației, fără luarea în considerare a expertizei contabile, situație în care se validează o îmbogățire fără just temei pentru bugetul statului.

Se solicită admitere recursului, modificarea în tot a sentinței, cu admiterea acțiunii și anularea în parte a Deciziei nr. [redacted], obligațiile de plată fiind în sumă totală de [redacted] lei.

Examinând sentința recurată prin prisma criticilor formulate și a dispozițiilor legale incidente în cauză, Curtea reține următoarele:

Raportul de inspecție fiscală a stabilit în sarcina recurentei-reclamante obligații fiscale pentru a căror clarificare instanța de fond a dispus efectuarea unei expertize cu cele douăobiective, enunțate de recurentă prin motivele de recurs.

Concluziile primului raport de expertiză, întocmit de expertul contabil [redacted] au arătat că sunt cheltuieli considerate în mod incorect de către organele de control, drept cheltuieli nedeductibile în sumă de [redacted] lei și cheltuieli considerate în corect, drept cheltuieli nedeductibile din punct de vedere fiscal, cu care se suplimentează profitul impozabil în sumă de [redacted] lei.

A doua expertiză contabilă efectuată în cauză, în al doilea ciclu procesual, a avut ca obiectiv să stabilească suma datorată de reclamanta-recurentă, cu titlu de impozit pe profit, dobânzi și penalități aferente, având în vedere sumele care au făcut obiectul Raportului de Inspecție fiscală din [redacted] și a Deciziei de impunere nr. [redacted].

Concluziile acestui raport, care a analizat Raportul de inspecție fiscală ce a făcut obiectul contestației sunt identice cu cele ale primului raport de expertiză și subliniază că suma de [redacted] lei era bază impozabilă incorect stabilită de organul de control și numai suma de [redacted] lei era stabilită corect ca bază impozabilă.

Pentru această sumă recurenta-reclamantă datora impozit pe profit suplimentar în sumă de [redacted] lei, dobânzi aferente debitului de [redacted] lei și penalități în valoare de [redacted] lei, un total de [redacted] lei.

În mod greșit instanța de fond a considerat că sumele reținute în raportul de expertiză exced contestației formulate de recurentă și raportului de inspecție fiscală, întrucât, așa cum a explicat expertul contabil (fila [redacted] dosar [redacted]), sumele rezultă din însumarea impozitului suplimentar stabilit pentru toate celelalte cazuri, cu excepția celui stabilit pentru cheltuielile cu amortizarea autofurgonetei achiziționate în sistem leasing.

Curtea constată fondat recursul reclamantei având în vedere că suma de [redacted] lei, care reprezintă diferența de amortizare între amortizarea accelerată (utilizată de societate la înregistrarea în contabilitate a unei furgonete achiziționate în leasing) și amortizarea lineară – considerată de organul de control ca fiind înregistrarea contabilă legală, nu reprezintă bază impozabilă, societatea procedând corect atunci când a calculat amortizarea accelerată, temeiul legal fiind art. 11 al. 1 și 7 din Legea 414/2002 privind impozitul pe profit la data respectivă.

Pe cale de consecință, în temeiul art. 312 C.proc.civ., se va admite recursul, se va modifica în tot sentința și pe fondul cauzei se va admite, în parte, acțiunea, anulându-se tot în parte, decizia de impunere [redacted] și Raportul de inspecție fiscală din [redacted].

Drept urmare, recurenta-reclamantă va plăti impozit pe profit, dobânzi și penalități în cuantum total de lei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMLE LEGII
D E C I D E :**

Admite recursul formulat de reclamanta SC împotriva sentinței nr. din pronunțată de Tribunalul Prahova în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Prahova și în consecință;

Modifică în tot sentința nr. din , pronunțată de Tribunalul Prahova.

Admite în parte acțiunea.

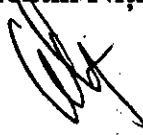
Anulează în parte decizia Direcției Generale a Finanțelor Publice Prahova și Raportului de inspecție fiscală.

Constată că reclamanta are de achitat suma de lei, cu titlu de impozit pe profit și dobânzile și penalitățile aferente.

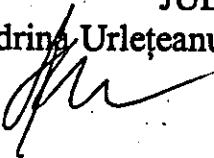
Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 18 ianuarie 2007.

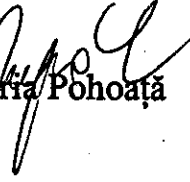
PREȘEDINTE,
Valentin Niță

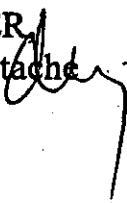
JUDECĂTORI,
Alexandrina Urlețeanu

JUDECĂTORI,
Maria Pohoată

GREFIER,
Mirela Costache

Red. M.P.
Dact.P.M.D.
D.f.708/CA/2006;
Tribunalul Prahova;
J.f.Adriana Secrețeanu;
2 ex./15.02.2007.